

COMISSIÓ D'ECONOMIA I FINANCES EL COMERÇ I EL TURISME

----- ESBORRANY -----

He recuperat algunes reflexions que ja havia compartit amb alguns companys i que són extrapolables a temes de comerç i de turisme.

- Primer de tot, cal combatre l'intrusisme, l'economia submergida, cadascú ha de fer la feina per la qual hem estat formats i hem obtingut autorització segons control sensat de l'estat, amb una especialització i optimització en el sector de cadascú.
- Segonament, rebaixar els preus de lloguer, tant en vivenda com en locals comercials per donar l'embranchida necessària a les empreses serioses.
- Tercerament, impulsar que la banca atorgui finançament a empreses de contrastada solvència ètica amb una llarga trajectòria a Andorra. En aquest sentit s'esdevé imprescindible crear un veritable banca d'empresa.
- Quart, ajudar les empreses andorranes a millorar el seus serveis utilitzant el marge de progressió. El diferencial de preu hauria d'estar acompanyat d'un diferencial de qualitat de servei.
- Cinquè: permetre que el personal pugui formar-se. Per tant, caldria adaptar els horaris de treball a tal efecte.
- Sisè: donar als assalariats uns sou mínim digne, superior a l'actual.
- Setè: fomentar unes pràctiques comercials responsables i respectuoses mitjançant una llei de comerç ben pactada i realista i una formació continuada.
- Vuitè: establir una oficina de protecció real del consumidor .
- Novè: no obrir completament tots els sectors d'Andorra a una competència externa desenfrenada abans d'haver posat ordre al mercat interior. Altrament, algunes empreses amb dilatada trajectòria quedaran malmeses per uns competidors molt més potents, amb el conseqüent perill de convertir Andorra en un país de franquícies.
- Desè: Limitar el nombre d'establiments d'un mateix sector i permetre una competència interna real abans d'obrir-ho a la competència externa.
- Onzè: potenciar la personalitat d'Andorra, ressaltant la seva autenticitat.
- Dotzè: utilitzar la "petitesa" d'Andorra per crear una simbiosis entre tots els sectors privats entre ells, i seguidament entre el conjunt dels sectors privats i el sector públic.
- Tretzè: racionalitzar la despesa pública i controlar-la rigorosament.
- Catorzè: exigir responsabilitat als governants i transparència a l'administració.
- Quinzè: Dimensionar l'obra pública a les necessitats reals del nostre petit país.
- Setzè: No haver de recórrer a consultors forans per dissenyar l'economia andorrana. Empresaris, empleats i associacions prou coneixen Andorra per donar el suport necessari, i a més, gratuïtament.
- Dissetè: encoratjar pràctiques respectuoses amb el medi ambient, implementant una política real de transport públic, de desplaçaments amb bicicleta i a peu, d'edificacions harmonioses, d'us d'energies renovables. Entendre que en un món limitat, l'economia ja no pot créixer de manera il·limitada.

- Divuitè: educar des de petits els nostres infants a una economia productiva que doni consideració a l'entorn, l'empresa i l'assalariat.
- Dinovè: aplicar un sistema fiscal just respectant l'esperit de l'article 37 de la nostra constitució, que diu que tothom ha de contribuir segons les seves possibilitats.
- Vintè: aplicar aquestes mesures sense tardar.
- Vint-i-unè: establir una comunicació fluida i constant amb els sectors empresarials i assalariats

En quant a turisme, em sorprèn la manera de promocionar Andorra com un producte i no com a país. Crec que caldria invertir la tendència i promocionar més Andorra com a país "diferent" en lloc de com a producte "semblant" i (suposadament) més "barat".

En lloc de construir tantes rotondes hauríem de destinar algun diner a un projecte museístic en el qual el contingut tingui més força que l'envoltori (contràriament a allò que volia fer el Minoves). És podria recuperar algun edifici existent amb desús o poc usat, antiga caserna de bombers, per exemple, per tal de no haver d'invertir molts diners.

No sabem posar de relleu la nostra cultura i el nostre lleure no va gaire més enllà de la neu la qual cosa fa que siguem un país altament estacional.

Disposem de dues antigues emissores de radi que constitueixen un actiu important poc promocionat.

Els dos accessos a Andorra són purament de caire comercial-bancari i no conviden a visitar el nostre país. Caldria remodelar les dues entrades per que fossin l'invitació a visitar Andorra.

A nivell d'hoteleria, sense encetar el debat de si cal o no una llei de turisme, caldria recuperar la força de la petita hoteleria tradicional andorrana.

Caldria també buscar que la classificació hotelera correspongui a la realitat. No és el cas actualment.

Caldria crear un cos de guies formats i sense entrar a voler crea estudis universitaris es podria contemplar la idea d'una formació professional.

La política del govern d'Andorra es delega gairebé per complet a Andorra Turisme un estament que actua molt més com a agència de viatge receptiva que com a instrument de divulgació d'Andorra a l'exterior. Segons tinc entès el Ministeri de Turisme (departament de turisme) actua ben poc i cal tornar-li a donar un protagonisme, doncs la política de turisme, més a Andorra, ha de dependre de govern per sobre de qualsevol altre organisme que només hauria d'actuar com a instrument pràctic, no com a dissenyador dels projectes polítics. Actualment aquest no és el cas.

No crec que haver prescindit de les oficines a Paris i Barcelona hagi estat molt encertat.

Caldria que govern liderés el projecte nacional al qual s'afegirien els comuns i no és desitjable que els comuns per separat facin la seva pròpia promoció.

Caldria que turisme disposés d'un pressupost suficient (el que disposa l'actual govern ho és, el nostre no ho era).

Tampoc crec que sigui un brillant idea "esponsoritzar" alguns esports com el basquet Club, (la promoció turística en aquest cas és mínima i en detriment d'altres activitats esportives més formatives). Això no és gaire polític, i no agrada a tothom, però a còpia de voler fer plaer a tothom ens enfadem amb tots.

Caldria que tota persona que opta per un treball de policia, guàrdia urbà, o semblant vegi incorporat en la seva formació una mica d'explicació de què és el país i de com atendre els visitants.

El transport públic intern i comunicacions externes han de millorar notablement (amb una mínim de formació per als xofers, també).

No es tracta de realitzar grans obres, sinó de millorar la realitat actual amb nombrosos i constants esforços.

Andorra continua tenint punts forts, i si el diferencial de preus ha disminuït, la "uniquesa" (que no ressaltem prou), la seguretat, els seus paisatges, malauradament molt malmesos, però no tots, les seves edificacions també sovint arcaiques, però molt millorables, la seva muntanya, a l'estiu mal coneguda, a l'estiu força explotada, la seva cultura, en fan un país que disposa de recursos encara prou atractius, si ben portats, per donar una certa riquesa a un apart de la població andorrana.

Proposta de resolució

S'acorda:

- 1) Encomanar al Comité Executiu crear una comissió específica per definir una política al voltant del comerç de manera a conscienciar de la importància capdal del comerç a Andorra, i defensar, millorar i promocionar les activitats comercials existents i possiblement venideres, en base a una activitat comercial, realista, competitiva, i respectuosa amb tots el sector induïts.
- 2) Encomanar al Comité Executiu i posteriorment a la comissió encarregada de desenvolupar aquesta política comercial, d'extendre fora del Partit Socialista per compartir amb tots els sectors empresarials i assalariats conseqüents, aquests objectius a fi d'adaptar la política comercial andorrana a les necessitats reals del país sense oblidar cap dels seus components.

El Congrés va adoptar la resolució tal com havia estat plantejada pel ponent.